

Opr. št. V Pg 16/2003

OKROŽNO SODIŠČE V LJUBLJANI

1503 LJUBLJANA

TOŽEČA STRANKA: [REDACTED] in ostalih 1136 tožnikov, ki jih zastopa:

TOŽENA STRANKA: 1. REPUBLIKA SLOVENIJA,
ki jo zastopa Državno pravobranilstvo v Ljubljani
2. AGENCIJA ZA TRG VREDNOSTIH PAPIRJEV,
ki jo zastopa Stojan Zdolšek, odvetnik v Ljubljani

[REDACTED] **PRIPRAVLJALNA VLOGA**

- pooblastilo v spisu

- 3 x

Tožeče stranke prerekajo vse navedbe tožene stranke iz zadnjih pripravljalnih vlog, v kolikor z njimi izrecno ne soglašajo, o stvari sami pa še dodatno navajajo:

XXXXV.

1. Drugotožena stranka v točki 28.1 še vedno zatrjuje, da je 13. in 20.03.1996 ravnala utemeljeno. Če vsa dejstva dokazujejo nasprotno, tem slabše za dejstva. Tako je ravnala že 20. 3. 1996, ko se je pokazalo, da je 13.03.1996 sprejeti sklep o ustavitvi prodaje kuponov vzajemnih skladov DZU (družba za upravljanje) Proficia Dadas nezakonit – sklenila je, da bo popolnoma normalno stanje na trgu prikazala kot hudo motnjo in potem uporabila tisti del 112. člena, ki velja za primere izrednih stanj v državi. Ko je ugotovila, da bo izgubila tožbo, če bi ukrepala po 4. odst. tega člena proti DZU Proficia Dadas, ki naj bi izredno stanje zakrivila, je uporabila 3. odstavek tega člena. Ker bi po njem morala prekiniti poslovanje vseh investicijskih skladov, si je izmislila nezakoniti »največji obseg vrednosti vzajemnih skladov«, s katerim je dejansko prizadela vlagatelje v vzajemne sklade ene same DZU. Da bi zagotovo prišlo do likvidnostne krize in stečaja vzajemnih skladov v lasti tožnikov, je v *Sklepu o določitvi največjega obsega vrednosti sredstev vzajemnih skladov, ki jih lahko upravlja posamezna DZU* (v nadaljevanju *Sklep*) določila bistveno nižjo vrednost (3,5 milijarde SIT), kot je bila obstoječa (5,9 mrd SIT), in namerno izpustila del določila 3. odst. 112. člena ZISDU o začasnosti prekinitve poslovanja. Da bi uničenje Poslovnega sistema Dadas z uničenjem premoženja tožnikov bilo bolj gotovo, ni prekinila poslovanja vzajemnih skladov, temveč je prepovedala samo vplačila vanje, izplačila pa spodbujala z tendencioznimi in neresničnimi sporočili za javnost, novinarskimi konferencami, intervjuji v medijih.

Drugotožena stranka se še vedno sklicuje na rzsodbe sodišč, čeprav so tožniki jasno dokazali, da je drugotožena stranka sodbe dobila z dokumenti, ki so neresnično prikazali dejansko stanje in celo goljufali sodišča. Poneverila je izredno stanje, saj »hudih motenj« na trgu ni bilo). Nezakonito je likvidirala premoženja tožnikov kot razliko med obstoječim stanjem sredstev vlagateljev in dovoljenim obsegom sredstev ($5,9 - 3,5 = 2,4$ mrd SIT). Goljufivo je izračunala 3,5-mrd osnovo (v osnutku za sejo celo 3,0 mrd) iz tržne kapitalizacije delnic, ko je iz nje izpustila prilive v marcu 1996 (sama navaja v dokazilih sodišču 0,54 mrd SIT od 1. do 19. 3.) in obveznice (58,5 mrd SIT). Tudi če bi nestrokovno izključili kapitalizacijo obveznic, ki jih je bilo v skladih Proficia Dadas veliko, je bil izračun napačen: $(51,6 + 0,54) : 11 = 4,74$ in ne v *Sklepu* objavljenih 3,5 mrd SIT. Ko tožniki dokažejo, da bi drugotožena stranka morala celotno kapitalizacijo deliti s številom vseh skladov in ne s številom DZUjev, prostodušno prizna, da potem na ta način ne bi mogla ustaviti vplačil (da ne bi uničila premoženja lastnikov, ji ni bilo pomembno). Ko ji tožniki postavijo vprašanje, zakaj ni obsega vrednosti sredstev zamrznila na dejansko doseženi višini 5,9 mrd SIT, se odgovoru izmakne. Prav tako ne odgovori na vprašanje, zakaj bi jih sploh morala zaustaviti, če pa so v naslednjih dneh na trg množično prihajale privatizacijske delnice in so strokovnjaki (med njimi je bil tudi predsednik Strokovnega sveta drugotožene stranke, ki je vodil sejo) ugotavljali, da priliv sredstev na borzo še zdaleč ne bo zadoščal, kar bi lahko povzročilo padec cen delnic pod že tako nizke vrednosti.

2. Ko tožniki drugotoženi stranki dokažejo, da je v zaupnem in Ustavnemu sodišču prikritem dokumentu »*Možni ukrepi ...*« sama zapisala, da hudih motenj še ni in da bi Proficia Dadas v primeru uporabe 4. odst. 112. člena ZISDU s pritožbo pred Vrhovnim sodiščem z »99 % gotovostjo« uspela, začne drugotožena stranka zanikati svoj lastni dokument. Ko ji tožniki dokažejo, da ni bilo hudih motenj, preklopi na domnevne manipulacije DZU Proficia Dadas,

čepprav morebitno nepravilno obnašanje vodstva kake DZU ali celo njenih lastnikov (točka 28.2) ne more biti izredno stanje. V zakonih so bili na voljo ukrepi proti morebitnim nepravilnostim in kršiteljem, npr. z odvzemom licence poslovodnemu organu DZU ali BPD, ne pa z uničevanjem premoženja vlagateljev v vzajemne sklade in trga vrednostnih papirjev, ki bi jih drugotožena stranka morala po 3. odst. 147. člena ZTVP ščititi.

3. Drugotožena stranka hoče tudi v zadnjih vlogah zavesti sodišče. Ko ji tožniki dokažejo, da je bilo s strukturo naložb v skladih vse usklajeno z zakonom in pravili Evropske unije, da je bila struktura naložb v vseh drugih vzajemnih skladih taka, kot je bila v skladih Proficie Dadas, zapiše, da struktura naložb ni bila razlog za odvzem dovoljenja Proficii Dadas (točka 28.3). *Sklep* zamenja z odločbo o odvzemu dovoljenja v upanju, da sodišče tega ne bo opazilo. Drugotožena stranka je »*Nepravilnosti v zvezi s strukturo naložb vzajemnih skladov*« (točka 1.2.4 iz odgovora drugotožene stranke Ustavnemu sodišču, 10.04.1996) predstavila kot enega od temeljnih dokazov za »*tržno neravnovesje kot razlog za sprejem izpodbijanega Sklepa*«.

4. Drugotožena stranka še naprej trdi (točka 28.4), da so bili donosi vzajemnih skladov Proficia Dadas previsoki, čepprav so tožniki dokazali, da so bili donosi normalni za nastajajoče trge (emerging markets), donosi treh od štirih skladov dokaj nizki, nobeden pa ni dosegal rasti borznega indeksa SBI. Tožeča stranka kot dodaten dokaz prilaga izpise:

- Preglednico letnih rasti vrednosti točke posameznih vzajemnih skladov v obdobju 1995–2004, iz katere je očitno, da so bile te rasti 1995. leta 67,5 % in 60,5 % leta 2002, v drugih letih pa med najmanj 21,5 % in največ 32,3 %. Zmagovalci vzajemnih skladov niso vsako leto isti, tudi rekorder leta 1994 ni bil v upravljanju Proficie Dadas. Take donose dosegajo tudi skladi v drugih državah – leta 2004 je npr. Raiffeisen-Osteuropa-Aktien, ki deluje tudi pri nas, dosegel 38,1 % donos, od 1.01.2005 do 03.03.2005 celo 15,73 %, kar presega donos Hermana Celjskega od 01.01.1996 do 13.03.1996. Ali mu bo drugotožena stranka sedaj prepovedala vplačila, saj na trgu že nekaj let ni novih delnic, razmerja T/D in T/KV pa so že nekajkrat višja od onih iz leta 1996?
- Povprečni donosi slovenskih vzajemnih skladov v petletnem obdobju so bili večinoma nad 20 %, sklad Alfa je presegel 26 % rast vrednosti enote premoženja (VEP).

Rasti VEP, rasti cen posameznih delnic in prilivi torej niso bili izjemno visoki. Vzajemni skladi Proficia Dadas so po podatkih drugotožene stranke 29. 2. 1996 dosegali 65,3 % tržni delež. V naslednjih letih so podoben in večji (66,6 %) delež dosegali skladi DZU KD Investments (priloga iz spletne strani Vzajemci.com). Ali naj bi zato uničili tudi premoženje vlagateljev v sklade te družbe?

Prav tako ni sprejemljivo zavajanje sodišča o 96-kratnem povečanju sredstev Hermana Celjskega, če se vzame za začetno osnovo sredstva v višini 18 milijonov (mio) SIT iz julija 1995, ko je bila povprečna vrednost sredstev v skladih 257 mio SIT in pri tem zamolči, da je šlo za vzajemni sklad, prenešen iz celjske BPH, ki ni uspela zbrati 50 mio SIT sredstev, v uspešno DZU Proficia Dadas. Koncem februarja 1996 je bila vrednost sredstev povprečnega vzajemnega sklada 496 mio SIT, Herman Celjski je imel 1791 mio SIT sredstev, Diver še več, 2320 mio SIT, pa tudi Piramida Nove Ljubljanske banke je presegla 1020 mio SIT. Vsak sklad začne iz nič, zato je njegova rast po metodologiji drugotožene stranke neskončno velika. Statistiko je potrebno uporabljati strokovno in pošteno.

5. Drugotožena stranka v točki 28.5 ponovno trdi, da je »*obstoj hude motnje ... ugotovilo Ustavno sodišče RS*«. Očitno ni niti prebrala argumentov v točki XXXIX/6 (str. 29) prejšnje

vloge tožeče stranke, v kateri je bila ta trditev ovržena. V odločbi Ustavnega sodišča so v točkah od 11. do 20. povzeta stališča drugotožene stranke, ki jih je podala 10. 4. 1996. Utemeljitev odločbe Ustavnega sodišča o neskladju *Sklepa* z zakonom je v točkah od 21. do 30.; v 27. točki piše: «*Agencija je obstoj takšnih posebnih okoliščin utemeljila z obširnimi navedbami v svojem odgovoru na pobudo*». Ustavno sodišče ni preverjalo dejanskega stanja, temveč je drugotoženi stranki preprosto verjelo. Poročilo Državnega sveta pa je pokazalo, da so bile navedbe drugotožene stranke neresnične, zavajajoče, dejstva in dokumenti prikriti ali zlorabljeni, dejansko stanje pa popolnoma drugačno, kot ga je prikazovala drugotožena stranka. Nenazadnje je v zaupnih dokumentih za 4. sejo 13. in 20.03.1996 zapisano tudi njeno izrecno priznanje o teh manipulacijah. Da ni bilo izrednega stanja dokazujejo razmerja *T/D* in *T/KV*, ki so bila pod normalnimi vrednostmi celo v redni kotaciji. Nekotirajoči papirji so bili globoko podcenjeni, na trgu pa so množično prihajale privatizacijske delnice.

Ustavno sodišče je temeljni razlog za sprejem *Sklepa* povzelo po trditvah drugotožene stranke v 12. točki odločbe. Ekonometrična analiza je pokazala, da je drugotožena stranka Ustavnemu sodišču podtaknila opis neresničnega stanja, saj na trgu vrednostnih papirjev:

- zaradi globoko podcenjenih delnic ni bilo omembe vrednega investicijskega tveganja,
- zaradi prve faze Dowovega ciklusa (akumulacija – graf iz prejšnje vloge) ni bilo nobene »spirale«,
- ni bilo izredno visokih stopenj donosov v vzajemnih skladih, saj so bile pred in po tem višje, višje so bile tudi drugje po svetu,
- ni bilo kakih velikih prilivov denarnih sredstev v vzajemne sklade, prilivi so bili zaradi prihajajočih privatizacijskih delnic kvečjemu prenizki, kot so pokazale strokovne analize,
- v kotacijo je bila januarja 1996 uvrščena delnica Kolinske, nove pa so prihajale po sprejemu *Sklepa* takorekoč vsakodnevno (točka XXXVI/3 prejšnje vloge),
- cene delnic niso bile »napihnjene«, kar dokazujejo v stroki sprejeti kazalci, kot sta *T/D* in *T/KV*, ki so bili pod normalnimi vrednostmi za slovensko gospodarstvo.

Na trgu je bilo torej vse normalno, nobenih »hudih motenj« ni bilo. Povzročila jih je šele drugotožena stranka, ko je 13.03.1996 sprejela nestrokovno in nezakonit sklep, ga 20.03. legitimirala z zlorabo pravne forme v *Sklepu* in izpeljala vrsto drugih, uničujočih dejanj za premoženje vlagateljev – tožnikov. Iz primerjave gibanj VEP in SBI je glajenje (dušenje) nihanj očitno uporabljalo več DZUjev z netrznimi delnicami in tako ni vplivalo na tržne cene in indekse. Leta 1994 je bilo opisano glajenje predmet presoje državnih organov, vendar ni bilo ugotovljeno, da bi bilo v nasprotju z zakoni. Pa tudi če bi bilo, to pri eni sami DZU ni motnja na trgu in zato ne opravičuje uporabe 3. ali 4. odstavka 112. člena. Tudi če bi nastale zaradi tega kakšne motnje, bi drugotožena stranka smela uporabiti kvečjemu 4. odstavek 112. člena, ne glede na izid pritožbe na Vrhovnem sodišču. Nikakor pa zaradi tega in z zgoraj navedenimi zlorabami ZISDU ni bilo dopustno uničiti premoženje vlagateljev – tožnikov.

V primeru da bi dejansko prišlo do znatnega naraščanja indeksa SBI in razmerij *T/D* in *T/KV*, bi drugotožena stranka smela ukrepati tako, da vlagateljem – tožnikom ne bi bila prizadejana škoda. Eden od temeljnih elementov pravne države je prepoved čezmernih posegov države oz. načelo sorazmernosti – tudi pravno dopustna od države uporabljena sredstva morajo biti primerna, tj. smiselna (razumna), potrebna oz. nujna (L. Šturm, *Komentar Ustave RS*, str. 53–63). Sredstvo je potrebno oz. nujno, če drugotožena stranka ne bi imela na izbiro drugega enako učinkovitega sredstva, ki ne bi omejeval temeljnih pravic in svoboščin vlagateljev tožnikov – pravice do premoženja oz. varstva lastnine, pogodbeno zagotovljenih pravic, enakopravnosti z vlagatelji v druge vzajemne sklade in tujimi investitorji na slovenskem trgu.

V primeru sprejema *Sklepa* ni bilo sorazmerne povezave med uporabljenimi sredstvi in ciljem, ki naj bi bil s *Sklepom* dosežen.

6. Drugotožena stranka ni ovrгла niti ene številke iz ekonomske analize borznega trga (točka XXXVII tožeče stranke in odgovor nanjo, točka 28.6). Tožeči stranki je znano, da so se v drugotoženi stranki takrat bolj ukvarjali z Đinkićevo knjigo o divjem lastninjenju kot s strokovno literaturo iz razvitih držav o investiranju. Ob sprejemu sklepa o prepovedi vplačil, 13. 3. 1996, ni bilo nobenih analiz o »navideznem kupcu« ali o »nedovoljeni manipulaciji cen vrednostnih papirjev«, saj teh niti 13. niti 20.03.1996 drugotožena stranka še ni sproducirala, temveč o »uskladitvi poslovanja in naložb vzajemnih skladov« ter o »pridobitvi dokončnega dovoljenja«. V »Možnih ukrepih ...« od 20. 3. 1996 so bile kot »hujše kršitve« navedeni samo posojilo družbi Priom in struktura naložb, »hudih motenj« takrat izrecno ni bilo. Po podatkih drugotožene stranke same so bile popolnoma enake »kršitve« ugotovljene pri vseh DZUjih razen dveh (Jovan Lukovac, *Upravljanje portfeljev investicijskih skladov*, Portorož, 19.–21. 05.1996). Drugotožena stranka jih je s svojimi Pravili za izdajanje začasnih dovoljenj (18.10.1996) izrecno dopuščala. Prav tako je v vlogi 19.11.2004 sama priznala, da je bilo »odkritje, da Proficia Dadas opravlja nedovoljene posle med skladi« poznejše, po 20.03.1996 (točka 27.4, predzadnji odst.). Izdaja *Sklepa* je bila torej nepotrebna in nezakonita, je pa bila za uničenje premoženja vlagateljev – tožnikov usodna.

Ponavljajoče se trditve o trgovanju med skladi so neresnične – toliko kot en sklad zaradi iztrženega kapitalskega dobička zasluži, drugi izgubi in nasprotno. Glajenje nihanj je potekalo z netržnimi papirji Probanke, ki so bili ves čas knjiženi po isti, pravilni, najnižji ceni od dveh – nakupne ali knjigovodske. Ker netržni papirji po definiciji niso na trgu, se z njimi ne da manipulirati trga in je torej tudi ta trditev drugotožene stranke neresnična. Prenos v skrbništvo je bil posledica sprejema nezakonitega *Sklepa*, nezakonit je bil po ugotovitvi Ustavnega sodišča vse do 14.06.1996 (*Ur. l. RS* 31/1996). Ni šlo za prenos v upravljanje. Prva prodaja papirjev iz vzajemnih skladov, prenešenih v skrbništvo Prioma, je bila po dokazu drugotožene stranke same izvršena šele 13.05.1996 (vloga od 12. 11. 2004, str. 32), ko je bilo podpisanih že veliko pogodb o odkupu investicijskih kuponov ter načinu poplačila. Skrajno nesramno je, da drugotožena stranka sedaj tožnikom očita, da so izgubili premoženje pri ponesrečenem reševanju napak, ki jih je zakrivila drugotožena stranka.

7. Drugotožena stranka v točki 28.7 priznava, da člane svojega Strokovnega sveta ob sprejemanju *Sklepa* ni seznanila z dejanskim stanjem in še manj s predvidenimi posledicami za vlagatelje v vzajemne sklade Proficia Dadas. Iluzorno je misliti, da so se svetniki iz množice podatkov pred dvema meseci spomnili nekaterih števil, če so jim bile res posredovane – drugotožena stranka dokaza ni priložila. Pričanje Aleša Žajdele pred preiskovalno komisijo Državnega zbora kaže, da člani višine zbranih sredstev v skladih Proficia Dadas niso poznali ali se je niso spomnili, opozorila o preseganju s *Sklepom* določenega obsega sredstev pa niso bili deležni. To seveda ni bilo slučajno, kot ni slučajno:

- izpadlo določilo o časovni omejenosti *Sklepa* (pravilno odredbe),
- bila prekinitiv poslovanja spremenjena v prepoved vplačil v sklade,
- prišlo do manipulacije borznega indeksa,
- prihajalo do zamenjav pojmov 'sklad kot organizacijska enota' in 'sklad kot premoženje' vlagateljev,
- bila sprejeta prepoved novih vplačil in (delne) likvidacija že dosežene višine premoženja vlagateljev v skladih.

Člani odbora pa so v »*Možnih ukrepih ...*« lahko prebrali namero o zlorabi pravne forme s proglasitvijo izmišljenega izrednega stanja in na tej neresnični osnovi predlog za uporabo 3. odst. 112. člena iz špekulativnih razlogov (izida pred sodiščem).

Drugotožena stranka se ne more sprenevedati, da je bil *Sklep* od objave do 14. 6. 1996 nezakonit in da je zaradi njega prišlo do prenosa vzajemnih skladov v skrbništvo, zaradi česar je bilo Proficiji Dadas odvzeto dovoljenje za upravljanje skladov. Prav tako ne more zanikati, da je v času nezakonnosti prišlo do:

- nenormalno velikega likvidnostnega tveganja – morebitni kupci bi se odločali za nakup šele pri bistveno višjih donosih vrednostnih papirjev, kot so dejansko bili,
- povečanega tržno-cenovnega tveganja zaradi padca indeksa SBI,
- realiziranih kapitalskih izgub zaradi borznega zloma,
- velikih nastalih stroškov in izgube 'goodwilla' za Proficio Dadas,
- podpisa pogodb vlagateljev – tožnikov s PS Dadas pri reševanju premoženja.

Izsiljeno dezinvestiranje je uničilo premoženje vlagateljev – tožnikov, ki ga potem jeseni 1996 ni bilo na voljo za kupovanje podcenjenih delnic, kupovali pa so jih tuji skladi, kar je bilo v nasprotju z ustavno zagotovljeno enakostjo pred zakonom (priloga: Neenakopravnost s tujci pred zakonom). Če bi bila vplačila v sklade časovno omejena in poslovanje prekinjeno, bi za premoženje vlagateljev ne nastala velika škoda. Dejansko časovne omejitve ni bilo, skladi pa so bili preoblikovani v polzaprte likvidacijske spačke, premoženje vlagateljev je bilo delno likvidirano, dezinvestiranje je ob strmoglavljenju SBI za 43,9 % uničilo kapital ter s tem oškodovalo vlagatelje – tožnike. Dejanskega obstoja izrednega stanja, prekinitve poslovanja in začasnosti trajanja ukrepa v 3. odst. 112. člena ZISDU ni mogoče ločevati. Hudih motenj na trgu ni bilo, zato tega odstavka 112. člena ne bi smeli uporabiti. Če bi drugotožena stranka sprejela sicer nezakonit *Sklep*, ki bi veljal za določen čas, in bi obseg vrednosti sredstev v njem omejila na 5,9 mrd SIT, ne bi nastala trajna škoda na premoženju vlagateljev – tožnikov. Ker rok ni bil določen, obseg pa je bil znižan na 3,5 mrd SIT, je šlo za prisilno (delno) likvidacijo skladov.

8. Točka 28.8 prikazuje še eno nesramnost drugotožene stranke. Najprej je od marca do julija 1996 s svojim nezakonitim ravnanjem uničila nad 50 % premoženja vlagateljev v vzajemne sklade Proficia Dadas, ki jo prav zaradi tega tožijo. Potem trdi, da je bila realna vrednost tega premoženja za vlagatelje, ki so prestopili v Kmečko družbo, primerna osnova za postopno popraviljanje izgube, ki jo je povzročil nezakoniti *Sklep* in temu sledeča druga dejanja drugotožene stranke. Za tožnike, ki so podpisali pogodbe pa naj bi to premoženje ne bila realna vrednost, temveč »za 50 % nižja od manipulativno izkazane« vrednosti iz marca 1996. Drugotožena stranka se pri tem spreneveda ali pa ne razume, da so bile privatizacijske delnice (npr. Kolinska, Droga, Lek, če omenimo samo tiste, ki so jih do oktobra 1996 uvrstili v SBI), ki so prihajale na trg, zelo podcenjene. Zato je njihova cena hitro rastla pred in, po manjšem padcu, tudi po sprejemu *Sklepa*. To je seveda vplivalo na borzni indeks SBI in na vrednost enote premoženja tistih skladov, ki so te delnice že imeli ali so jih kupili, ko je drugotožena stranka dva meseca po sprejemu *Sklepa* naenkrat dovolila akvizicijo imobiliziranih privatizacijskih delnic (*Zapisnik 7. seje SS ATVP*, 09.05.1996, add. 5). Razlika med 'starimi' in 'novimi', podcenjenimi delnicami je povzročila razliko med rastjo indeksov SBI in LB13 v naslednjih letih zaradi vključevanja 'novih' delnic iz izpadanja 'starih' (graf v prejšnji vlogi). Delnice Dadasa, Nike idr., ki so bile že dolgo na trgu in so dosegale ustrezne donose, so bile znatno manj podcenjene. Še posebej hitro so po sprejemu in objavi *Sklepa* o začetku postopkov za odvzem dovoljenja DZU Proficia Dadas ter stigmatizacije padle cene od drugotožene stranke ožigosanih, »kužnih« delnic.

Izkazani padec je bil seveda posledica borznega zloma, ki ga je povzročila drugotožena stranka s svojim nestrokovnim in goljufivim ravnanjem. Zaradi njega je borzni indeks SBI padel od 1589 točk 13.03.1996 na 921 točk 22.07.1996 (oz. na 892 točk 10.09.1996), tj. za 42 % (oz. 43,9 %). To je res za nekaj odstotkov nižje od 50 %, vendar je to razumljivo, saj so bile do takrat delnice ki jih je bilo v skladih Proficie Dadas več, zaradi uničenja goodwilla in razprodaj nadpovprečno razvrednotene, Dadasova celo na 14,7 % vrednosti iz marca 1996. Drugotožena stranka je trdila, da so bile v portfeljih vzajemnih skladov Proficia Dadas samo 4 delnice. Dnevna bilanca stanja treh vzajemnih skladov Proficia Dadas na dan 14.03.1996, ki jo je drugotožena stranka sama priložila svoji vlogi od 19.11.2004 (str. 33), dokazuje, da so imeli ti skladi v portfelju veliko številu različnih, razpršenih naložb:

Preglednica: Število različnih vrednostnih papirjev in struktura naložb v posameznih skladih Proficie Dadas

Postavka	Diver		Rastko		Neli	
	Število	Delež/%	Število	Delež/%	Število	Delež/%
Denarna sredstva		0,65		3,81		4,15
Državne obveznice	2	4,15	1	5,78	2	10,76
Delnice kotacije A	5	25,26	4	29,37	5	36,82
Delnice kotacij B+C	19	38,09	18	31,38	19	38,90
Nekotirajoče delnice	7	14,68	5	8,50	6	12,72
Posojila in depoziti		16,91		26,94		0,19

Za sklad Herman Celjski na ta dan ni podatkov, vendar je 27.03.1996 imel (kljub izplačilu denarnih sredstev, odprodaji državnih obveznic in nekaterih najbolj likvidnih delnic, npr. SKBR) v portfelju 6 obveznic, 7 delnic kotacije A, 14 delnic kotacij B+C in 9 nekotirajočih delnic (med njimi 3.300 delnic Leka, 2.468 delnic Dela revije, 99.126 delnic A banke).

9. Drugotožena stranka v točki 28.9 ne navaja nobenih nasprotnih argumentov, ker jih ne more, saj so vsi argumenti tožeče stranke podkrepjeni z dokumentacijo, večinoma nastalo v drugotoženi stranki. Proceduralne napake in manipulacije so za legalnost in legitimnost *Sklepa* v pravni državi bistvenega pomena, zato tožeča stranka še enkrat opozarja na svojo analizo manipulacij v odgovoru drugotožene stranke Ustavnemu sodišču (točka XXXX/7). Tožeča stranka je od predsednika Ustavnega sodišča dobila dovoljenje za vpogled v spis (priloga) in ugotovila, da je drugotožena stranka Ustavnemu sodišču številne dokumente res prikrila ali jih ponaredila oz. skonstruirala po sprejemu *Sklepa*, kot je tožeča stranka trdila v točki XXXX. Drugotožena stranka sodišču tudi ni predložila poslovnika o delu strokovnega sveta, s katerim bi opravičila skrajno nemarno vodenje zapisnika 4. seje; tožeča stranka predlaga sodišču, da od drugotožene stranke zahteva dostavo poslovnika.

10. Tako kot v vseh dosedanjih točkah, drugotožena stranka tudi v točki 28.10 ne odgovarja na argumente tožeče stranke, temveč zavije vedno znova na teme, ki so jih sodišča že obravnavala in o njih razsodila na osnovi gradiv, ki jim jih je posredovala ali prikrila drugotožena stranka. Te dokumente še vedno prikriva, kot dokazuje spor z vlagateljem, mag. Sandijem Kodričem (*Financ,e* 29.09.2003). Ko je varuh informacij Igor Šoltes od drugotožene stranke zahteval, da mora Sandiju Kodriču pokazati stare zapisnike strokovnega sveta o Proficii Dadas, je drugotožena stranka napovedala upravni spor. Pričujoča tožba se nanaša delno na prikrite, sodiščem neznane ali potvorjene dokumente, neresnice, zlorabe, manipulacije, ignoriranje stroke o investiranju ter celo zanikanje razuma in logike. Predvsem

pa seveda na sklep od 13.03.1996 in na *Sklep* od 20.03.1996. Težko je govoriti o pravni državi, če se državni organi zatekajo k takim metodam dela. Tožeča stranka ugotavlja, da njeni argumenti pod točko XXXXI v celoti ostajajo prepričljivi, ker so podkrepjeni z dokazili. Drugotožena stranka je *Sklep* sprejela prenačljeno in v nasprotju z ustavo, zakoni in mednarodno konvencijo, ob odkritju zatrjevanih nepravilnosti pa je ravnala nepravilno, proti vlagateljem namesto proti domnevnim kršiteljem. Skupaj s prvotoženo stranko ni poskrbela za normalne instrumente borznega trga, ki preprečujejo velika nihanja in zmanjšujejo tveganja (hedging, prodaja na kratko, market makerji, dealerji itd.).

11. Sprenevedanje drugotožene stranke je očitno tudi v točki 28.11. Potem ko je 28.03.1996 sprožila preiskavo o »*utemeljnem sumu manipulacije cen*«, je 10.04.1996 Ustavnemu sodišču že pisala o »*veliki verjetnosti manipulacije*«. Drugotožena stranka domnev ne bi smela uporabljati kot argument za prepričevanje Ustavnega sodišča. To stališče je še posebej nevzdržno, ker je drugotožena stranka dejansko bila tožilka, razsodnica in eksekutor hkrati. Nad njenimi odločitvami sta bila samo ustavno in vrhovno sodišče, katerima zakonsko ni bilo omogočeno preverjati dejansko stanje.

12. Tožeča stranka v nasprotju s točko 28.12 in na osnovi dokazil še naprej meni, da je bilo Dadasu BPH dovoljenje za poslovanje odvzeto na osnovi lažnih, zavajajočih, nestrokovnih dejanj drugotožene stranke – manipulacije so bile podobne narave kot pri sprejetju *Sklepa* in odvzemu dovoljenja DZU Proficia Dadas. O tem nenazadnje priča tudi poglavje »*Delno zavajajoče prikazovanje tujih ureditev*« ustavnega sodnika Matevža Krivica v odklonilnem ločenem mnenju v tej zadevi (Up-348/96, 12.06.1998). Če bi Ustavno in Vrhovno sodišče ob odločanju poznali vso resnico, bi nedvomno odločali drugače. Vendar – sodbe so pravnomočne, Proficia Dadas, Dadas BPH, Primofin in druga podjetja v Poslovnem sistemu Dadas so mrtva, nič jih ne more ponovno obuditi v življenje. Na dan pa so prišla sprevržena dejanja drugotožene stranke in nemarnosti prvotožene stranke, ki so uničile premoženje vlagateljev in o tem se odloča v tej tožbi.

13. Zaničujoče obravnavanje Državnega sveta in njegovih sklepov je nesprejemljivo in najbolje kaže pravi obraz drugotožene stranke. Ko je državni organ prisluhnil pritožbam vlagateljev, zahteval prikrito dokumentacijo ter na njeni osnovi s poslušanjem in branjem argumentov iz obeh strani prišel do ugotovitve o krivdi drugotožene stranke (*Sklep Državnega sveta ob obravnavi poročila o delu državnega sveta in komisije za gospodarstvo v obdobju 1996–2002 na področju dogodkov na kapitalskem trgu, Poročevalca DS, XI/1, 2003, str. 99*), ga je potrebno seveda izločiti kot verodostojen državni organ. Ko pa gre za goljufije in druge manipulacije drugotožene stranke, naj bi ji sodišče kljub oblici nasprotnih dokazov verjelo, se postavilo na stališče formalno-pravne države in na osnovi razsodb zavedenih sodišč spregledalo stvarno-pravno stran zadeve.

Skrajno nesramen je tudi odnos drugotožene stranke do rednega prof. dr. Petra Glaviča, univ. dipl. inž., univ. dipl. ekon., predsednika Društva ekonomistov Maribor, poslanca ustavodajne skupščine RS in člana prvega Državnega sveta RS, ki je uveljavljen v svoji stroki in svetovni znanosti. Drugotožena stranka ga skupaj z drugim izvedencem Državnega sveta celo etiketira z »*agentom in zaupnikom g. Davorina Sadarja*«, ki naj bi mu »*pomagala 'pridobivati vlagatelje'*«, čeprav Davorina Sadarja osebno nista poznala vse do iniciative nekaterih drugih vlagateljev v vzajemne sklade Proficia Dadas za sklic skupščine in organiziranje odbora vlagateljev oz. do konca leta 1996. Vključila sta se torej v reševanje zloma, ki ga je povzročila drugotožena stranka in skušala reševati, kar se je rešiti dalo. Drugotožena stranka tudi v tem primeru potvarja resnico.

14. Tudi odnos drugotožene stranke do vlagateljev – tožnikov, od katerih je prenekateri zgubil veliko ali celo vse premoženje, nekaj jih je bolnih in nimajo sredstev za preživljanje, nekaj jih je že mrtvih, je omalovažujoče. Drugotožena stranka je najprej uničila njihovo premoženje, češ da so bili prilivi njihovega denarja v vzajemne sklade Proficia Dadas preveliki, sedaj pa trdi, da teh prilivov ni bilo. Prvotožena stranka je nezakonito zaplenila vso dokumentacijo prizadetih vlagateljev – tožnikov, ki je bila shranjena v DZU Proficia Dadas. Drugotožena stranka se sedaj norčuje iz vlagateljev – tožnikov in zahteva od njih pogodbe o nakupu kuponov in dokazila o vplačilih, ki jih je prvotožena stranka predhodno nezakonito zaplenila. Cinizem brez primere, zaradi katere tožimo obe stranki. Naj prvotožena stranka vrne nezakonito odvzeto dokumentacijo vlagateljev. Tako aroganten je bil odnos drugotožene stranke do vlagateljev ves čas in je še danes:

- v prvem polletju 1995 je vodstvo drugotožene stranke sklenilo uničiti Poslovni sistem Dadas;
- premoženje vlagateljev je bilo s *Sklepom* premišljeno žrtvovano za višje cilje klientele in zamišljene privatizacije (točka XXXIX/4);
- 25–26.03.1996 je preprečila prenos polovice premoženja na drugo DZU (Pulsar) z nemogočimi pogoji, ki bi Proficio Dadas pripeljali v stečaj (točka XXXXI/10)
- odklonila je sodelovanje z odborom vlagateljev v vzajemne sklade na sestanku 12.04. 1996 po zgledu reševanja zamrznjenih deviznih vlog – o tem ni napisala niti zapisnika, zanimal jo je samo spisak odbornikov;
- z obema rokama je zagrabila predlog Proficie Dadas o odkupu investicijskih kuponov in razdelitvi skladov in je 13.05.1996 celo napisala navodilo za delno likvidacijo skladov, saj je bil na ta način (po malo drugačni poti od načrtovane) realiziran scenarij iz »*Možnih ukrepov ...*« od 20.03.1996.

15. Strokovne analize drugotožene stranke so bile skrajno pomanjkljive, praviloma enostranske, pogosto potvorjene, neresnične, zavajajoče in celo goljufive. Medtem ko npr. v svojem letnem poročilu za SBI sama zagotavlja »*primerljivost med obdobji*« (Poročevalec DZ, 94/2004, str. 99), tega ne priznava v primeru te tožbe. Na drugi strani pa je Ustavnemu sodišču podtaknila strukturo naložb vzajemnih skladov v Italiji (Priloga 19), ki dejansko ni primerljiva z državo, ki je prešla iz socialističnega v kapitalistični red, v kateri je bila v teku privatizacija družbenega premoženja in se v svetovni ureditvi uvršča med nastajajoče trge. Dejansko je iz letnih poročil očitno, da so jo do druge polovice leta 1995 zanimali samo privatizacijski vidiki delničarstva, vzajemnih skladov strokovno niti ni spremljala. Zato tudi ni obvladovala osnovnih orodij za spremljanje borznega trga. Ni in marsikje še danes ne razume stroke investiranja, ni ločevala med avkcijskim in OTC trgom, ni razvijala ustreznega infrastrukturnega okolja in podzakonskih aktov, ni ustrezno izobraževala zaposlenih.

XXXXVI

V tej pravdi ne gre za DZU Proficia Dadas, Dadas BPH in Poslovni sistem Dadas, temveč za oškodovanje vlagateljev v vzajemne sklade Proficia Dadas zaradi delovanja toženih strank v obdobju od leta 1994 do leta 1996. Ne gre za gospodarske interese kake DZU, temveč za kršenje pravic vlagateljev s strani toženih strank in za posledično oškodovanje vlagateljev – tožnikov. Doslej še nobeno sodišče ni obravnavalo omenjenega triletnega obdobja delovanja toženih strank v zvezi z oškodovanjem tožnikov in zato tudi ni nikakršnih razsodb v tej zvezi. Gre za vzajemne sklade v pomenu »premoženja vlagateljev«, ki ne posluje, in ne za vzajemne sklade v pomenu »organizacijske enote« DZU, ki ima svojo poslovno politiko. Ta dvojni

pomen vzajemnega sklada, enkrat kot sredstva v lasti vlagateljev, drugič kot poslovni subjekt pod nadzorom drugotožene stranke, je drugotožena stranka zlorabila za doseganje svojih ciljev, ki so bili v nasprotju s 3. odst. 147. člena ZTVP.

Sodbe Proficie Dadas in Dadas BPH proti drugotoženi stranki na Ustavnem sodišču, sodbe Proficie Dadas na Vrhovnem sodišču so pravnomočne, omenjena podjetja so mrtva in jih ni več mogoče obuditi. Teče pa tožba o spoštovanju premoženja fizičnih in pravnih oseb, varstva lastnine. Procesi proti DZU Proficia Dadas so bili usmerjeni predvsem proti vlagateljem – tožnikom, ki pa niso bili stranka v postopku in niso mogli braniti svojih ustavnih, zakonskih, mednarodno priznanih človekovih pravic in svoboščin. Vlagatelji – tožniki so bili ves čas diskriminirani do vlagateljev v drugih vzajemnih skladih, slovenskih in tujih, do borzno-posredniških družb in bank, ki so lahko nemoteno razpolagali s svojo lastnino, uživali svoje pravice in kupovali podcenjene papirje. Drugotožena stranka je vlagateljem v vzajemne sklade Proficia Dadas – tožnikom odvzela lastninske in pogodbene pravice, njihova lastnina je bila od 28.03.1996 dalje najprej zamrznjena in nato z izsiljenim dezinvestiranjem hitro uničena.

Drugotožena stranka je brez potrebe uporabila in zlorabila zakonska določila o izrednem stanju in normalno delujoče sklade preoblikovala v polzaprte likvidacijske spačke. Čeprav bi sredstva lahko zamrznila na obstoječi višini, je zahtevala njihovo (delno) likvidacijo. Pri tem je zlorabila določila 3. odst. 112. člena ZISDU tako po temelju (izredno stanje), kot po diktiji (prepoved vplačil namesto prekinitve poslovanja, neomejeno trajanje *Sklepa* namesto začasnosti) in vsebini (omejitev, tj. likvidacija premoženja kot lastnine vlagateljev namesto prekinitve poslovanja vzajemnih skladov kot organizacijskih enot). Vse to je napravila brez potrebe, nestrokovno, nepremišljeno, na hitro, čeprav bi lahko uporabila druge člene ZISDU, ko in če bi se njen sumi pokazali za upravičene.

Drugotožena stranka je opazila usodne posledice svojega ravnanja kmalu po sprejetju sklepa o prepovedi vplačil v vzajemne sklade Proficia Dadas. Namesto da bi zmanjšala škodo tožnikov na ta način, da bi takoj določila zakonsko zahtevani rok veljavnosti *Sklepa*, prekinila poslovanje skladov in skrbništvo prenesla na drugo organizacijo, da bi upoštevala predloge vlagateljev – tožnikov in Proficie Dadas, je drugotožena stranka raje ponarejala dejansko stanje in relevantne listine in tako še znatno povečala oškodovanje tožnikov. Na ta način je hotela in uspela naklepno uničiti Poslovni sistem Dadas s pokončanjem vzajemnih skladov Proficia Dadas kot stebrom finančne moči za nakupe in prevzeme privatizirajočih se podjetij. Pri tem ji je bilo premoženje vlagateljev – tožnikov le sredstvo za pokončanje PS Dadas, uničenje njihovega premoženja pa zgolj neobhodna, kolateralna škoda.

Povezava z oškodovanjem vlagateljev – tožnikov je nedvoumna:

- če bi drugotožena stranka po nepotrebnem ne razglasila hudih motenj, ki jih v resnici sploh ni bilo, bi oškodovanja tožnikov ne bilo;
- če bi drugotožena stranka spoštovala 3. odst. 112. člena ZISDU, bi morala prekiniti poslovanje vzajemnih skladov za določen čas, prodaje vrednostnih papirjev ne bi bile mogoče, razdelitve sklada ne bi bilo in oškodovanje tožnikov bi bilo znatno manjše;
- če drugotožena stranka že ni spoštovala zakona, bi lahko prisluhnila razumnim predlogom Proficie Dadas
 - Proficie Dadas 25.03.1996 (prenos na DZU Pulsar) ali
 - 09.04.1996 (prenos v skrbništvo banke, določitev DZU za upravljanje, delni moratorij za 3 mesece, izplačevanje varčevalcem v enakomernih kvotah do

obsega sredstev 3,5 mrd SIT in nato dogovor za naprej) in ga je Strokovni svet drugotožene stranke dopolnil in potrdil na izredni seji 10.04.1996 ali

- podobnemu predlogu odbora vlagateljev 12.04.1996 (premoženje vlagateljev bi reševali tako, kot so bili reševali zamrznjene devizne vloge v bankah).

Dokazi:

- Letne spremembe vrednosti točke, www.vzajemci.com, 05.01.2005.
- Spremembe VEP vseh skladov, letno povprečje zadnjih 5 let, www.vzajemci.com, 05.01.2005.
- Letni pregled tržnih deležev vzajemnih skladov, www.vzajemci.com, 05.01.2005.
- Denarni tok vzajemnih skladov po mesecih in letih, www.vzajemci.com, 05.01.2005.
- Stanje sredstev vzajemnih skladov po letih in DZUjih, www.vzajemci.com, 05.01.2005.
- Kazalci *T/D* in *T/KV* delnic v borzni kotaciji in na prostem trgu dne 31.12.2004, Družinski delničar, marec 2005.
- Neenakopravnost s tujci pred zakonom, 12.01.2000.
- Bank Austria trži tuje sklade, *Delo*, 02.03.2005.
- Poročilo o vpogledu v spis št. U-I-77/96 na Ustavnem sodišču, 03.03.2005.
- Zapisnik 7. seje SS ATVP, add. 5 – Koncept organizacije delovanja z delnicami nejavnih družb, 09.05.1996 (že v spisu).
- Odgovor na odgovor pobudnika, Agencija za TVP, 21.05.1996, Priloga št. 19.

Grosuplje, dne 09.03.2005

██████████ in ostali